

Federale Beroepscommissie voor de toegang tot milieu-informatie

26 juni 2024

BESLISSING 2024-21

Met betrekking tot de weigering om toegang tot bepaalde
informatie betreffende de totstandkoming van de
intentieverklaring

(FBC/2023/06)

WOLLANTS / MINISTER VAN ENERGIE

Sleutelwoorden : Minister van Energie – documenten mbt de
intentieverklaring met ENGIE – art. 32, § 1, Wet 5 augustus 2006

1. Procedurele en feitelijke voorgaanden

1.1. De Federale Beroepscommissie neemt op 23 februari 2024 een tussentijdse beslissing (nr. 2024-09) naar aanleiding van het administratieve beroep dat de heer Bert Wollants, Volksvertegenwoordiger, per aangetekend schrijven van 9 mei 2023 gericht heeft tegen de beslissing van de Minister van Energie d.d. 14 maart 2023 tot weigering van inzage van:

- de communicatie tussen Engie, de administratie en het kabinet over de totstandkoming van de intentieverklaring van 9 januari 2023 tussen Engie en de Federale Regering voor de periode tussen 1 maart 2022 en 9 januari 2023;
- de juridische adviezen die aan de grondslag liggen van de intentieverklaring.

1.2. Voor wat betreft de feitelijke en procedurele context voorafgaand aan de tussentijdse beslissing van de Commissie d.d. 23 februari 2024 wordt verwezen naar de uiteenzetting in voormelde beslissing nr. 2024-09.

1.3. Met de tussentijdse beslissing nr. 2024-09 d.d. 23 februari 2024 beveelt de Commissie de Minister van Energie om haar in het bezit te stellen van de informatie die het voorwerp uitmaakt van het administratief beroep, alsook haar standpunt aangaande voormeld beroep mee te delen.

1.4. Per brief van 15 maart 2024 antwoordt de Minister van Energie dat, voor zover de informatie al als milieu-informatie te beschouwen is, er evenwel geen gevolg kan gegeven worden aan het verzoek van de Commissie om de betrokken documenten over te maken die het voorwerp uitmaken van het administratief beroep, alsook dat het beroep van de verzoeker niet gegrond is en afgewezen moet worden.

1.4.1. De Minister wijst er vooreerst op dat het openbaarheidsverzoek deels zijn voorwerp heeft verloren.

De Minister heeft immers, nadat op 13 december 2023 de Transactiedocumenten door de partijen ondertekend werden, de afgewerkte documenten met betrekking tot de gevoerde

onderhandelingen bekend gemaakt via een website die vanaf begin februari publiek toegankelijk is (<https://economie.fgov.be/nl/themas/energie/bronnen-en-dragers-van-energie/kernenergie/verlenging-van-de-levensduur>). De Commissie van Energie, Leefmilieu en Klimaat, waarvan verzoeker lid is, werd van deze bekendmaking op de hoogte gebracht.

Het gaat meer bepaald om volgende documenten:

- De Letter of Intent van 21 juli 2022
- De Heads of Terms en start van de LTO-studies van 9 januari 2023
- De Updated Heads of Terms en de Joint Development Agreement van 29 juni 2023
- De Framework Agreement van 21 juli 2023
- De Transactiedocumenten
  - o Common Terms Agreement
  - o Implementation Agreement
  - o Shareholders' Agreement
  - o Sales and Purchase Agreement I NuclearSub
  - o Sales and Purchase Agreement II NuclearSub
  - o Shareholder Support Agreement
  - o Fuel Supply Agreement tussen NuclearSub en Electrabel
  - o Operation and Maintenance Agreement
  - o Remuneration Agreement
  - o EBL Shareholder Loan Agreement
  - o BEGOV Shareholder Loan Agreement
  - o Waiver Electrabel
  - o Letter Agreement

1.4.2. De Minister argumenteert voorts dat het verzoek slaat op onafgewerkte documenten die niet openbaar gemaakt worden (artikel 6, § 3, 1° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, “wet van 11 april 1994”, c.q. artikel 32, § 1, van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie, “wet van 5 augustus 2006”).

De Minister wijst er op dat de opgevraagde documenten kaderen in de bijzondere onderhandelingsdynamiek en -context tussen de Belgische Staat en Electrabel/Engie.

Het enige document dat als “afgewerkt” te beschouwen zou zijn, is het zogenaamde “transactiedocument” dat de tot stand gekomen transactie formaliseerde en dat door alle partijen ondertekend werd (i.e. de Head of Terms van 9 januari 2023). De werkdocumenten zouden niet als afzonderlijke, zelfstandige en “afgewerkte” documenten beschouwd kunnen worden, en hadden louter een tijdelijk karakter (continue aangevuld, gewijzigd, genuanceerd en gecorrigeerd met track changes) tot op het ogenblik dat tussen alle partijen overeenstemming werd bereikt.

1.4.3. De Minister argumenteert bovendien dat het verzoek betrekking heeft op vertrouwelijke correspondentie tussen advocaten en hun cliënt(en) en op vertrouwelijke briefwisseling tussen de advocaten onderling en aldus van inzage uitgesloten wordt (gelet op artikel 458 van het Strafwetboek, en artikel 6, § 2, 2°, van de Wet van 11 april 1994).

De Minister wijst er op dat de betrokken partijen in de onderhandelingen immers continu werden bijgestaan door hun raadslieden alsook dat de contacten tussen de partijen in het kader van onderhandelingen exclusief via hun raadslieden verliepen.

1.4.4. De Minister argumenteert tot slot dat het verzoek tot openbaarmaking kennelijk onredelijk is en dat, overeenkomstig artikel 32, § 1, 1°, van de wet van 5 augustus 2006 er niet op in gegaan kan worden.

De Minister wijst er op dat het verzoek betrekking heeft op alle communicatie tussen verscheidene actoren, alsook juridische adviezen. Deze informatie is niet alleen niet gecentraliseerd, maar slaat bovendien, gelet op de intensiteit van de tussen partijen gevoerde gesprekken en informatie-uitwisselingen die op dagdagelijkse basis hebben plaatsgevonden, op een extreem grote hoeveelheid (werk)documenten en e-mails. De Minister schat met name dat het over duizenden e-mails van en naar raadslieden (doorgaans met de historiek van eerder mailverkeer in een mailketting) en ontelbare bijlagen gaat.

De Minister stelt ook dat de beschikbare personeelscapaciteit om het verzoek te kunnen verwerken (met name voor het verzamelen en het nagaan van de uitzonderingsgronden), een limiet heeft en dat de behandeling van het verzoek de normale werking van het kabinet van de Minister ernstig zou verstoren.

De Minister merkt ook op dat, gelet op de context van de energiecrisis en het belang van het veiligstellen van de energiebevoorrading, het niet zeker is dat een belangenafweging in het voordeel van de openbaarmaking zou uitvallen, ook rekening houdend met de omstandigheid dat de transactiedocumenten zelf al openbaar gemaakt werden.

1.4.5. Het is ook op grond van de onredelijkheid van het verzoek om inzage te geven in alle opgevraagde informatie (ten gevolge van de grote hoeveelheid, de complexiteit van de daarin aanwezige informatie, de noodzaak om een scheiding te maken tussen informatie die als milieu-informatie kan worden gekwalificeerd en informatie die niet als dusdanig kan worden gekwalificeerd, de werklast die gepaard gaat met het onderzoek naar de mogelijke inroepbaarheid van inhoudelijke uitzonderingsgronden en de personeelscapaciteit waarover de Minister beschikt), dat de Minister stelt dat diezelfde informatie niet aan de Commissie overgemaakt kan worden.

1.5. Gelet op de bekendmaking van de Transactiedocumenten door de Minister, vraagt het secretariaat van de Commissie per e-mail van 25 maart 2024 aan de verzoeker of hiermee in voldoende mate is tegemoet gekomen aan zijn verzoek tot inzage.

De verzoeker gaat niet in op de vraag van de Commissie.

1.6. Zowel telefonisch als per e-mail van 25 april 2024, verzoekt het secretariaat van de Commissie het kabinet van de Minister om ter plaatste de informatie te kunnen inzien overeenkomstig artikel 40 van de wet van 5 augustus 2006.

1.7. Op 13 mei 2024 wordt de secretaris van de Commissaris uitgenodigd om in lokalen van het kabinet meer inzicht in het dossier te krijgen. De werkwijze van de kabinetsmedewerkers en raadslieden tijdens de onderhandelingen en de aard van de informatie worden hierbij omstandig toegelicht.

2. De behandeling van het beroep

De Commissie verwijst naar de uiteenzetting diengaande in haar beslissing nr. 2024-09 van 23 februari 2024.

3. De ontvankelijkheid van het beroep

De Commissie verwijst naar de uiteenzetting dienaangaande in haar beslissing nr. 2024-09 van 23 februari 2024.

4. De gegrondheid van het beroep

4.1 De toepasselijkheid van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie

De Commissie dient vooraf te bepalen of de gevraagde informatie onder het toepassingsgebied van de wet van 5 augustus 2006 valt.

De wet van 5 augustus 2006 is van toepassing op milieu-instanties bedoeld in artikel 3, 1°, a) en b), waarvan de organisatie en de werking worden geregeld door de federale overheid, alsook op milieu-instanties vermeld in artikel 3, 1°, c), die onder hun toezicht staan (art. 4, § 1, van de wet van 5 augustus 2006) en over milieu-informatie beschikken (artikel 18, § 1 van de wet).

4.1.1. Het personeel toepassingsgebied

De Commissie verwijst naar de uiteenzetting dienaangaande in haar beslissing nr. 2024-09 van 23 februari 2024.

4.1.2. Het materieel toepassingsgebied

De wet van 5 augustus 2006 kent een recht van toegang tot milieu-informatie toe. Het begrip “milieu-informatie” wordt in artikel 3, 4° omschreven als: *“elke informatie, ongeacht de drager en in welke materiële vorm ook, waarover een milieu-instantie beschikt, betreffende:*

- a. *de toestand van elementen van het milieu, zoals de atmosfeer, de lucht, de bodem, het land, het water, het landschap, de natuurgebieden, met inbegrip van vochtige biotopen, kust- en zeegebieden, de biologische diversiteit en haar componenten met inbegrip van de genetisch gemodificeerde organismen en de interactie tussen deze elementen;*
- b. *de toestand van de gezondheid en de veiligheid van de mens met inbegrip van de verontreiniging van de voedselketen, de levensomstandigheden van personen, voorzover zij worden of kunnen worden aangetast door de onder a) bedoelde elementen van het milieu of, via deze elementen, door een van de factoren zoals bedoeld onder d) of door de maatregelen en activiteiten zoals bedoeld onder e) ;*
- c. *de toestand van waardevolle cultuurgebieden en bouwwerken, voorzover zij worden of kunnen worden aangetast door de onder a) bedoelde elementen van het milieu of, via deze elementen, door een van de factoren zoals bedoeld onder d) of door de maatregelen en activiteiten zoals bedoeld onder e) ;*
- d. *factoren, zoals stoffen, energie, geluid, straling of afval, met inbegrip van radioactief afval, emissies, lozingen en ander vrijkomen in het milieu van stoffen die de toestand van elementen van het milieu zoals bedoeld onder a) of de toestand van de gezondheid en de veiligheid van de mens zoals bedoeld onder b) aantasten of waarschijnlijk aantasten;*
- e. *maatregelen en activiteiten die uitwerking hebben of kunnen hebben op de onder a), b), c) of d) bedoelde elementen;*
- f. *maatregelen en activiteiten die tot doel hebben de toestand van elementen van het milieu zoals bedoeld onder a), de toestand van de gezondheid en de veiligheid van de mens zoals bedoeld onder b) of de waardevolle cultuurgebieden en bouwwerken zoals bedoeld onder c) in stand te houden, te beschermen, te herstellen, te ontwikkelen, en druk erop te voorkomen, in te perken of te compenseren;*
- g. *kosten-baten- en andere economische analyses en veronderstellingen die worden gebruikt in het kader van de onder e) en f) bedoelde maatregelen en activiteiten;*

h. *verslagen over de toepassing van de milieuwetgeving*".

De Commissie wil erop wijzen dat het begrip milieu-informatie een heel ruime invulling heeft. Dit standpunt wordt ook gedeeld door de rechtspraak (RvSt, 21 november 2013, nr. 225.549,) en vindt steun in de parlementaire voorbereiding van de wet van 5 augustus 2006 (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 51.2511/001, 16). Het feit dat in de definitie een veelheid aan exemplarische opsommingen voorkomt, duidt erop dat aan het begrip geen enge invulling mag worden gegeven.

De intentieverklaring ("Heads of Terms") d.d. 9 januari 2023, alsook de communicatie tussen de verschillende partijen en juridische analyses die aan deze verklaring zijn voorafgegaan, omvatten zowel een verbintenis van de partijen om alles in het werk te stellen om de nucleaire eenheden Doel 4 en Tihange 3 in november 2026 opnieuw op te starten, als bepalingen met betrekking tot de oprichting van een juridische structuur voor de twee verlengde nucleaire eenheden (met het oog op het waarborgen van de continuïteit van hun verbintenissen), alsmede het economisch model voor de verlenging, met een evenwichtige verdeling van de risico's (met het oog op het aanmoedigen van de industriële uitbater om de goede technische en economische prestaties van de installaties te verzekeren), alsook een akkoord over het vastleggen van een forfaitair bedrag voor de toekomstige kosten verbonden met het beheer van kernafval.

Na raadpleging ter plaatse door de secretaris van de Commissie, is de Commissie van oordeel dat niet al deze informatie als milieu-informatie gekwalificeerd kan worden, dit is met name het geval voor de informatie die betrekking heeft op de louter commerciële, financiële en structurele aspecten van de vennootschapsstructuur. Hetzelfde geldt ook voor informatie met betrekking tot de kostenstructuur van de uitbater en de verdeling van de financiële lasten tussen de partners. De Commissie stelt daarentegen vast dat informatie die verband houdt met de opstart van de nucleaire eenheden, de economische analyses met betrekking tot de verlenging (maar louter in de mate dit gevolgen heeft voor de continuïteit van de uitbating van de nucleaire eenheden) en de regeling met betrekking tot het toekomstig beheer van kernafval, wel als milieu-informatie te beschouwen kunnen zijn. Dergelijke informatie slaat immers op maatregelen en activiteiten die een impact kunnen hebben op de toestand van elementen van het milieu, de gezondheid en veiligheid van de mens,

alsook de factoren die de voormelde elementen van het milieu of de gezondheid en veiligheid van de mens kunnen aantasten, c.q. maatregelen en activiteiten (m.i.v. de daaraan onderliggende analyses) die er op gericht zijn dergelijke impact te voorkomen. De Commissie stelt wel vast dat, gelet op de wijze waarop de onderhandelingen gevoerd werden en de continue communicatie tussen de (raadslieden van de) verschillende partijen dienaangaande, het bijzondere inspanningen zou vragen om deze verschillende soorten informatie te identificeren en uit elkaar te halen.

4.2 Betreffende de toepassing van de uitzonderingsgronden cfr. de wet van 5 augustus 2006

4.2.1. Voorafgaande opmerking

De Minister roept onder andere artikel 32, § 2, 1°, van de wet van 5 augustus 2006 in.

Voor dat ingegaan wordt op enige andere uitzonderingsgrond, dient de Commissie eerst na te gaan of de vraag tot inzage van de betrokken (milieu)informatie inderdaad te beschouwen is als kennelijk onredelijk in de zin van artikel 32, § 2, 1°, van de wet van 5 augustus 2006. Het onderzoek naar de formele uitzonderingsgronden dient het onderzoek van de inhoudelijke uitzonderingsgronden vooraf te gaan. De formele uitzonderingsgronden leiden immers vaak tot een weigering van de volledigheid van de informatie en de inhoudelijke uitzonderingsgronden veeleer tot een gedeeltelijke weigering in functie van het beschermde belang. (Beslissing nr. 2016-17, 1 augustus 2016)

4.2.2. Toepassing van artikel 32, § 2, 1°, van de wet van 5 augustus 2006

Overeenkomstig artikel 32, § 2, 1°, van de wet van 5 augustus 2006 wijst een administratieve overheid een vraag tot inzage van milieu-informatie wanneer de vraag kennelijke onredelijk is.

Tijdens de parlementaire voorbereiding die geleid heeft tot artikel 32, § 2 van de wet van 5 augustus 2006 werd over de uitzonderingsgrond m.b.t. de kennelijke onredelijkheid het volgende gesteld:

“Onder onredelijke aanvraag moeten de aanvragen worden verstaan die duidelijk bedoeld zijn om de goede werking van de administratie te verhinderen. Een aanvraag die bijvoorbeeld het verkrijgen van de gehele internationale, Europese en Belgische milieuwetgeving beoogt, vormt een onredelijke aanvraag. Ook aanvragen met een kwellend karakter voor de milieuintanties worden ongerechtvaardigd geacht.” (Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 512511/001, 43).

De verduidelijkingen met betrekking tot de uitzonderingsgrond van de kennelijke onredelijkheid zijn slechts voorbeelden die geen limitatief karakter hebben. De kennelijke onredelijkheid houdt niet noodzakelijk verband met het feit dat de betrokkene zich (wetens en willens) tot doel stelt om de administratie in haar functioneren te belemmeren, maar slaat evenzeer op het geval waarin het voldoen aan de aanvraag een ernstige druk legt op een federale administratieve overheid om haar kerntaken te kunnen uitvoeren. Zo slaat deze uitzonderingsgrond ook op de situatie dat de aanvrager zich niet bewust is van de hoeveelheid documenten en de druk die hij door zijn vraag tot openbaarmaking op de federale administratieve overheid legt wanneer deze aan zijn aanvraag zou dienen te voldoen. Ook de Raad van State volgt deze interpretatie:

« S'il semble ressortir des travaux préparatoires que la demande doit avoir pour objectif, et non seulement pour objet, d'enfreindre la bonne marche de l'administration, l'exemple donné par ces mêmes travaux préparatoires ne laisse par contre pas entendre que le but de nuire soit requis. Le texte de la loi, (...), ne l'exigent d'ailleurs pas. Il en résulte qu'il suffit que, par son ampleur, la demande ait pour effet de porter atteinte à la bonne marche de l'administration. Au demeurant, il serait paradoxal, voire contradictoire, de devoir établir l'intention de nuire dans le chef de l'auteur de la demande alors que celui-ci ne doit pas justifier de son intérêt à ladite demande. » (RvS, arrest nr. 243.357 van 8 januari 2019).

Er moet omzichtig omgesprongen worden met deze kwantitatieve uitzonderingsgrond. Er is rekening te houden met een combinatie van indicaties, zoals de belangrijke omvang van de gevraagde documenten, maar ook de moeilijkheden bij het verzamelen van de documenten (bij verschillende betrokkenen), de verregaande aard van de analyses die

gemaakt moeten worden (zowel voor wat betreft de aard van de informatie, alsook de aard van de uitzonderingsgronden), alsook de slagkracht van de betrokken administratieve overheid. Deze indicaties moeten bovendien ook afdoende aangetoond kunnen worden.

Op grond van de vaststellingen door de secretaris naar aanleiding van het bezoek aan het kabinet alsook de nadere toelichting door de betrokken kabinetsmedewerkers en raadslieden van de Minister aangaande de wijze waarop de onderhandelingen zijn verlopen en de aard van de informatie, is de Commissie van oordeel dat onderhavige vraag als kennelijk onredelijk beschouwd kan worden.

De Commissie houdt rekening met de omstandigheden waarin de onderhandelingen hebben plaatsgevonden. Deze onderhandelingen verliepen tussen verschillende partijen en belanghebbenden, elk met hun eigen team en doorlopend bijgestaan door hun raadslieden. De onderhandelingen zelf, alsook de externe en interne communicatie dienaangaande, met inbegrip van de verschillende analyses en adviezen, verliepen zowat over de gehele lijn via of onder begeleiding van de raadslieden van de betrokkene. Het gaat om contacten die, gelet op hun gevoelige aard (zowel qua materie, als qua impact op de rechten en plichten van de verschillende partijen, alsook mogelijke conflicten tussen die partijen), gelet op de tijdsdruk alsook gelet op de aard en doeltreffendheid van de tussenkomsten (wijzigingen rechtstreeks in documenten, commentaren in documenten, etc.), in hoofdzaak verliepen via e-mail-(en WhatsApp)correspondentie tussen, van en/of naar de advocaten van de verschillende partijen en hun cliënten. Daarbij werd aan de Commissie meegedeeld dat wat als “juridische adviezen” zou gekwalificeerd kunnen worden, niet als afzonderlijke documenten bestaan (of althans niet voorgelegd konden worden), maar deel uitmaken van die stroom van e-mail-(en WhatsApp)-communicatie tussen het team van de Minister en haar raadslieden (als antwoorden op specifieke vragen of “comments” in word-documenten).

Op vraag van de secretaris van de Commissie, werd deze communicatie gemeten en blijkt het te gaan om minstens 6.500 e-mails, die samen meer dan 1.600 Mb vertegenwoordigen (met inbegrip van bijlagen, waarbij het voornamelijk om werkdocumenten in het Word-formaat gaat, en niet om afbeeldingen, tekeningen, etc.). Het gaat om volgende communicatie:

- Tussen het advocatenkantoor van de federale regering en de federale regering (meer dan 2720 e-mails die samen minstens 810 Mb vertegenwoordigen),
- Tussen het advocatenkantoor van de federale regering en de raadsliden van de overige partijen (meer dan 1.130 e-mails die samen minstens 240 Mb vertegenwoordigen), en
- Tussen het advocatenkantoor van de federale regering en de overige adviseurs van de federale regering (meer dan 2.650 e-mails die samen minstens 550 Mb vertegenwoordigen).

Dit is duidelijk een bijzonder omvangrijke hoeveelheid informatie.

De verschillende informatie is ook niet centraal verzameld, maar aanwezig in de e-mailaccounts van de verschillende leden van de onderhandelingsteams en hun raadsliden. Er is hiervoor ook geen index of overzichtstabel van e-mails, noch een eenvoudig inhoudelijk onderscheid van op inhoud identificeerbare e-mails. Het gaat ook om een bijzonder gevarieerd e-mailverkeer. De Commissie is er zich ook van bewust dat niet alle informatie in deze e-mails als milieu-informatie is te beschouwen, alsook dat sommige informatie op het eerste zicht mogelijk onder specifieke uitzonderingsgronden lijkt te vallen cf. de bepalingen van de wet van 5 augustus 2006 (met name artikel 27, § 1, 1°, 5° en 7° van de wet van 5 augustus 2006). Zo is het onvermijdelijk, gelet op het voorwerp van de onderhandelingen en de uitgewerkte structuren, dat in de gevraagde documenten potentieel gevoelige commerciële informatie te vinden is en dat zal nagegaan moeten worden of deze informatie kan genieten van de uitzonderingsgrond in artikel 27, § 1, 7°, van de wet van 5 augustus 2006. Bovendien lijkt de gevraagde informatie betrekking te hebben op de correspondentie en adviezen van, met en tussen de raadsliden van de Belgische Staat en de andere partijen in de onderhandelingen. Dergelijke informatie valt in de Belgische rechtsorde onder het beroepsgeheim. Zonder dat de Commissie in onderhavige beslissing al ingaat op de toepasbaarheid van dit principe in het licht van de wet van 5 augustus 2006, wijst de Commissie er wel op dat dit beginsel finaal gericht is op de bescherming van de rechten van verdediging en het recht op een eerlijk proces voor eenieder; gelet op die finaliteit, zal de betrokken milieu-instantie dan ook moeten onderzoeken of die informatie kan genieten van de uitzonderingsgrond in artikel 27, § 1, 5°, van de wet van 5 augustus 2006. Deze analyses vereisen een aanzienlijke extra tijdsinvestering.

De Commissie houdt er daarbij ook rekening mee dat het team van de Minister die toegang heeft tot deze informatie, slechts een beperkt aantal leden heeft. Dit is ten dele het gevolg van de vertrouwelijkheidsclausules die tussen de onderhandelingspartners werden afgesproken (zonder dat de Commissie hier al uitspraak doet over de inroepbaarheid van dergelijke clausules ten aanzien van diegene die een verzoek op grond van de wet van 5 augustus 2006 indienen), maar ook vooral van de aard en bezetting van de beleidscel van de Minister, alsook de bevoegdheden van de betrokken medewerkers. Naar zeggen van de beleidscel van de Minister (in antwoord op een telefonische vraag van het secretariaat van de Commissie), kregen intern slechts drie medewerkers hiertoe geheel c.q. gedeeltelijk toegang (met inbegrip van de kabinetschef). Anders dan eventueel voor een grote overheidsadministratie, zou de impact van zowel het verzamelen als het analyseren (van de aard van de informatie alsook de toepasbaarheid van eventuele uitzonderingsgronden) van de grote hoeveel informatie op de werking van de beleidscel dan ook buitensporig zijn en zou het de betrokken medewerkers onmogelijk maken om hun andere taken uit te oefenen.

De door de aanvrager gegeven duiding in zijn beroep van 9 mei 2023, nl. dat zijn aanvraag beperkt is tot:

- *“Twee specifieke types van documenten: communicatie en juridische adviezen;*
- *Tussen drie specifieke entiteiten: Engie, de administratie en het kabinet;*
- *Binnen één specifiek tijdvak (wat betreft de communicatie): 1 maart 2022 en 9 januari 2023;*
- *In de voorbereiding van één specifiek akkoord: de intentieverklaring tussen Engie en de federale regering van 9 januari 2023.”*

is niet aard om tot een vermindering van de hoeveelheid informatie te leiden. Deze beschrijving omvat wel degelijke de quasi-volledigheid van de uitgewisselde informatie.

Ten overvloede, stelt de Commissie overigens vast dat de verzoeker op 4 augustus 2023 een nieuw verzoek tot de minister heeft gericht dat niet op

dergelijke ruime wijze omschreven is, maar waarin de focus meer op specifieke documenten ligt (zie dossier FBC/2023/11).

De Commissie besluit dat aan de voorwaarden van artikel 32, § 2, 1°, van de wet van 5 augustus 2006 voldaan is.

4.3. Besluit

De Commissie oordeelt dat het beroep gedeeltelijk ontvankelijk maar niet gegrond is.

Het beroep is niet ontvankelijk voor wat betreft informatie die niet als milieu-informatie is te beschouwen.

Voor wat betreft de informatie die als milieu-informatie te beschouwen is en in het bezit is van de Minister, oordeelt de Commissie dat het beroep ongegrond is. Het verzoek om inzage moet inderdaad afgewezen worden als manifest onredelijk op grond van artikel 32, § 2, 1°, van de wet van 5 augustus 2006. De “communicatie tussen Engie, de administratie en het kabinet over de totstandkoming van de intentieverklaring van 9 januari 2023 tussen Engie en de Federale Regering voor de periode tussen 1 maart 2022 en 9 januari 2023”, waarvan ook de juridische adviezen deel uit maken, is zo omvangrijk dat het de werking van de betrokken instantie onmogelijk zou maken.

Brussel, 26 juni 2024

S. JOCHEMS
Secretaris

A. VAN STEENBERGE
Voorzitter